

Sygn. akt II Ka 615/23

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Moniki Zimnoch-Branickiej

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2023 r.

sprawy **D. D. i J. S.**

oskarżonych z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 11 maja 2023 r. sygn. akt II K 1183/22

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

z opisu czynu przypisanego oskarżonym w pkt I wyroku eliminuje słowa „w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru”, zaś z kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonym eliminuje art. 12 § 2 kk;

wartość mienia, które przywłaszczono i usiłowano przywłaszczyć określa na 912 złotych;

obniża do 632 złotych kwotę orzeczoną w pkt II wyroku tytułem naprawienia szkody;

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonych D. D. i J. S. na rzecz Skarbu Państwa po 410 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 615/23

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 11 maja 2023 r. w sprawie II K 1183/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----		
----		-----	-----		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----	-----	-----	-----		

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>1. Naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k. polegające na dokonaniu oceny dowodów w sposób sprzeczny z tym przepisem, w szczególności w zakresie ustalenia mocy dowodowej zeznań świadków J. L. i S. P. oraz wiarygodności wyjaśnień oskarżonych;</p> <p>2. Błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, że w chwili zamknięcia przewodu sądowego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	istniała w majątku poszkodowanego szkoda, do której naprawienia byli zobowiązani oskarżeni.	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzuty podniesione przez obrońcę oskarżonych okazały się niezasadne, wskutek czego nie zasługiwały na uwzględnienie, jednakże Sąd Okręgowy zauważył potrzebę dokonania zmian w pierwszoinstancyjnym wyroku, na które w swoim środku odwoławczym skarżący zwrócił uwagę.</p> <p>Po zapoznaniu się z całokształtem zebranego materiału dowodowego, niewątpliwie należy przyznać rację Sądowi meriti w sposobie oceny jego wiarygodności. Zdaniem Sądu odwoławczego, zeznania J. L. i S. P. słusznie zostały uznane za wiarygodne w całości, a zarazem stanowiły podstawę do ustalenia rzeczywistego stanu faktycznego i wydania wyroku o przedmiotowej treści. Nie sposób zgodzić się z zarzutem obrońcy dotyczącym naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów ujętej w art. 7 k.p.k. zarówno w zakresie oceny poszczególnych depozycji, jak i całego materiału postępowania. Świadek J. L. w swoich zeznaniach przedstawił ciąg zdarzeń logicznie i zgodnie z tym, co mógł w ówczesnych warunkach zaobserwować, nie dokonując przy tym nadinterpretacji. Pomimo tego, że z uwagi na porę wieczorną i znaczną odległość nie był w stanie rozpoznać sylwetek zaobserwowanych postaci, to za pomocą sprzętu termowizyjnego, służącego mu do wykonywania czynności myśliwskich, spostrzegł</p>		

jak po zauważeniu zbliżającego się S. P. obserwowane przez niego osoby rzuciły się do ucieczki, przy czym dwie z trzech osób schowały się w rowie. Świadek wskazał, że były to te same dwie osoby, których tożsamość ustalono po ujawnieniu się przez oskarżonych pokrzywdzonemu, jego kuzynowi P. W. i funkcjonariuszom Policji, którzy niebawem zjawili się na miejscu zdarzenia. Świadek od momentu powzięcia podejrzeń o celu ich przebywania w tym miejscu, nie przestawał ich obserwować. Wspomnieć należy, że J. L. i S. P. nie znali oskarżonych, toteż nie mieli motywów do fałszywego oskarżenia D. D. i J. S.. Ponadto, depozycje świadków korespondują i uzupełniają się z pozostałym materiałem dowodowym, a zwłaszcza z protokołem oględzin miejsca zdarzenia, z którego wynika, że ujawniono tam przygotowane do kradzieży słupki. Na tej samej podstawie należało uznać za wiarygodne zeznania S. P. w zakresie w jakim wskazał na okoliczność kradzieży pozostałych słupków, których nie ujawniono na pastwisku. Poinformował on, iż codziennie wypuszcza konie na pastwisko, a ten fakt świadczy o tym, że jeśli ubytek w ogrodzeniu powstałby wcześniej, to niewątpliwie byłby zauważony, tym bardziej jeśli zważy się na ilość skradzionych słupków. Sąd Rejonowy słusznie przyznał walor wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonych jedynie w części, w której wyjaśniali na okoliczność wspólnego podróżowania samochodem marki R. (...). Tłumaczenie przyczyny swojej obecności w pobliżu pastwiska oraz zachowania mającego miejsce w trakcie kradzieży w żadnym stopniu nie pozwala dać temu wiary, co zostało już trafnie uargumentowane

przez Sąd Rejonowy. Przyznanie wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonych byłoby sprzeczne z logiką, zasadami doświadczenia życiowego i przeczyło zasadzie swobodnej oceny dowodów, której naruszenie właśnie zarzuca obrońca. Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd meriti procedował zgodnie z przesłankami wyrażonymi w art. 7 k.p.k., dokonując oceny materiału dowodowego swobodnie, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, przy czym zarzuty skarżącego stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu. Powyższe okoliczności pozwoliły ustalić prawidłowy stan faktyczny i przypisać oskarżonym sprawstwo za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., wbrew twierdzeniom skarżącego.

W związku z powyższym oraz w nawiązaniu do tego o czym już wspomniano w pierwszym akapicie, należało dokonać zmian w przedmiotowym wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu czynu przypisanego oskarżonym w pkt I wyroku słów „w krótkich odstępach czasu,

w wykonaniu z góry powziętego zamiaru”, zaś z kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonym wyeliminowania art. 12 § 2 kk, albowiem przedmiotem postępowania był jeden czyn, na który złożył się zabór w celu przywłaszczenia 30 sztuk słupków wykonanych

z tworzywa sztucznego oraz 40 sztuk słupków metalowych, a także usiłowanie dokonania zaboru w celu przywłaszczenia 35 sztuk słupków z tworzywa sztucznego (ujawnionych

na miejscu zdarzenia). Zauważyć należy, że użyta w art. 12 § 2 k.k. formuła "odpowiada jak za jeden czyn zabroniony" oznacza, że sprawca nie tylko w sensie "naturalnym", ale i w świetle prawa popełnił kilka czynów zabronionych (wykroczeń), chociaż odpowiada wedle reguł przewidzianych dla odpowiedzialności za jeden czyn (m.in. Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 czerwca 2022 r., X Ka 360/22). Biorąc pod uwagę wcześniejsze rozważania, w przedmiotowej sprawie takie okoliczności nie wystąpiły, dlatego też nie można w ustalonym stanie faktycznym uznać, że oskarżeni działali w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jak też że ich zachowania stanowiły odrębne wykroczenia..

Należało także prawidłowo wskazać łączną wartość mienia, które zostało skradzione oraz te, którego kradzieży usiłowano dokonać. Pokrzywdzony określił wartość jednego słupka

z tworzywa sztucznego na kwotę 8 zł oraz wskazał, że z drutu o wartości 49 zł można wytworzyć 5 słupków metalowych. Po przeliczeniu ilości słupków z tworzywa sztucznego i metalowych, których zaboru dokonano i których zaboru usiłowano dokonać, zgodnie ze wskazaną wartością, otrzymano łącznie kwotę 912 zł. Podobnie, należało dokonać korekty kwoty orzeczonej tytułem naprawienia szkody do wartości 632 zł. Należało bowiem od powyższej kwoty 912 zł stanowiącej łączną wartość mienia, które przywłaszczono i usiłowano przywłaszczyć, odjąć wartość 35 sztuk słupków z tworzywa sztucznego, które

<p>ujawniono na pastwisku, a tym samym pokrzywdzony je odzyskał.</p> <p>Obrońca, podobnie jak oskarżony D. D. (k. 150v), zakwestionował wycenę mienia objętego przedmiotowym czynem, lecz zarzucając pokrzywdzonemu zawyżenie wartości nie przedstawił żadnego przeciwdowodu. Sąd uznał twierdzenia pokrzywdzonego za zgodne ze stanem faktycznym, gdyż był najlepiej zorientowany co do jakości słupków i materiałów, które nabywał, a określone przez niego kwoty są adekwatne do cen rynkowych przedmiotów tego rodzaju.</p>	
Wniosek	
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku, przez uniewinnienie oskarżonych od zarzucanego im czynu.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec niezasadności zarzutów podniesionych przez obrońcę, wniosek apelacyjny nie zasługiwał na uwzględnienie.	

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----

ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 11 maja 2023 r. w sprawie II K 1183/22 za wyjątkiem rozstrzygnięć podanych w rubryce 5.2.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wskazano w rubryce 3.1. Jednocześnie, Sąd Okręgowy nie dopatrył się istnienia uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 11 maja 2023 r. w sprawie II K 1183/22 w zakresie:	
<ul style="list-style-type: none"> - wyeliminowania z opisu czynu przypisanego oskarżonemu w pkt. I wyroku słowa „w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru”, zaś z kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu wyeliminowania art. 12 § 2 kk; - określenia wartości mienia, które przywłaszczono i usiłowano przywłaszczyć na 912 złotych; - obniżenia do 632 złotych kwotę orzeczoną w pkt. II wyroku tytułem naprawienia szkody. 	
Zwięźle o powodach zmiany	
Wskazano w rubryce 3.1.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
---	--

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k., zgodnie ze stawkami określonymi w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych oraz § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym, Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonych D. D. i J. S. na rzecz Skarbu Państwa po 410 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, z uwagi na nieuwzględnienie apelacji skarżącego.

PODPIS